

Πολυωφελῆς Ποιμαντική Ἐπίσκεψις στήν Ἰταλία καὶ τὴν Σουηδία

(16 ἕως 23 Μαΐου 2010 ἐκ.ἡμ.)

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, τὴν Προστασία τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, κατόπιν Συνοδικῆς ἀποφάσεως, πραγματοποίησε τὴν πρώτη ποιμαντικὴ του ἐπίσκεψι στὴν Ἰταλία, ὅπου διακονεῖ θεαρέστως ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανός, καὶ τὴν δεύτερη στὴν Σουηδία, ὅπου διακονεῖ μετὰ ζήλου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης.

Στὴν Πιστόια τῆς Ἰταλίας,
ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις

Ο Θεοφιλ. κ. Κυπριανός ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μαζί μὲ τὸν Αἰδεσμ. π. Γεώργιο Γιάν, τὸν ἐκ Σουηδίας Ἱεροδιάκονο Θεοχάρη Ἀγιοκυπριανίτη καὶ τὸν Ὑποδιάκονο Ἀντώνιο Ἀγιοκυπριανίτη, τὴν Μοναχὴ Ἰουστίνα Ἀγιοπαρασκευήτισσα, τὴν Μοναχὴ Βασιλεία (ὡς μεταφράστρια) καὶ τὴν Μοναχὴ Ἰουστίνα Ἀγιοαγγελίτισσες, ὡς καὶ λαϊκοὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὺς (σύνολο 17, στὴν Σουηδία ἔφθασαν 21).

• **Ἡ Ἀδελφὴ** Ἰουστίνα Ἀγιοαγγελίτισσα εἶναι πνευματικὴ θυγατέρα τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Σιλουανοῦ, μὲ τὴν προτροπὴ καὶ εὐλογία τοῦ ὁποίου ἦλθε στὴν Ἑλλάδα τὸ 2006, μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἰταλία ἀργότερα, προκειμένου νὰ ἐγκατασταθῇ σὲ ἓνα Γυναικεῖο Ἐσυχαστήριον, πλησίον τῆς Πιστόιας, ἀφιερωμένο στὴν Παναγία «Ἡ Ἀκατάφλεκτος Βάτος». Ἦδη, ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανός, παρὰ τὶς οικονομικὰς δυσκολίες, ἔχει ἀγοράσει ἓνα κτήριον στὸ δάσος παρὰ τὸν ποταμὸ Reno καὶ οἱ ἐργασίες τῆς ἀνακαινίσεως προχωροῦν.

Ἡ ὁμάδα τῶν Προσκυνητῶν ὑπὸ τὸν Θεοφιλ. κ. Κυπριανό, ἀφίχθη στὸ διεθνὲς ἀεροδρόμιον Fiumicino τῆς Ρώμης στὶς 12:55 ὥρα Ἑλλάδος. Ἐν συνεχείᾳ, μὲ πούλμαν διὰ τῆς ὁδοῦ Via Aurelia μετὰ ἀπὸ πέντε περίπου ὥρες ἔφθασαν στὸ Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ στὸ San Felice κοντὰ στὴν Πιστόια. Ἡ Ἰταλία μᾶς ὑποδέχθηκε φιλόξενα μὲ τὰ

δάση και τις πράσινες πεδιάδες της κάτω από τὸν ἀνοιξιάτικο ἥλιο.

Κατὰ τὶς 18:00΄, ἀνεβήκαμε μὲ δυσκολία ἓνα στενὸ καὶ φιδίσιο δρομάκι μέσα σὲ πυκνὴ θλάστησι καὶ φτάσαμε στὶς πύλες τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπικῆς Μονῆς, ὅπου ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανὸς μαζί μὲ Κλῆρο καὶ Λαὸ ὑποδέχθηκε θερμὰ τὸν Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸ καὶ τὴν Συνοδιά του.

Στὸν μικρὸ κατανυκτικὸ Ναό, ἀφιερωμένον στὸν Ἅγιο Ἀλέξανδρο καὶ τὸν Ἅγιο Ἀγαπητό, ἄρχισε ἀμέσως ἡ Ἀγρυπνία κατὰ τὸ ρωσικὸ τυπικὸ (Ἑσπερινὸς καὶ Ὁρθρος), πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις. Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου τελεῖται τὴν 14ῃ Μαΐου, ἀλλὰ ἔχει ὀρισθῆ ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, πρὸς ἔξαρσιν αὐτῆς, νὰ τελεῖται τὴν ἀμέσως ἐπομένη Κυριακῇ, ἡ ὁποία ἐφέτος συνέπιπτε μὲ τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων.

* * *

Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος, Ἀξιωματικὸς τοῦ τάγματος τῶν Τιβεριανῶν, ὑπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Μαξιμιανό, ἐμαρτύρησε στὶς ἀρχὲς τοῦ Δ΄ αἰῶνος πλησίον τῆς Ρώμης, στὶς Κεντουκέλλαις (σήμερα Civitavecchia). Μέχρι τοῦ ΙΕ΄ αἰῶνος, τὰ Ἱερὰ Λείψανα παρέμεναν στὶς Κατακόμβες τῆς Ρώμης. Τὸν ΙΣΤ΄ αἰῶνα μεταφέρθηκαν στὴν Πιστόϊα κατὰ παράκλησιν ἐνὸς εὐγενοῦς τῆς πόλεως καὶ τοποθετήθηκαν ὑπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δομηνίκου, ὁ ὁποῖος εἶχε κτισθῆ μὲ ἔξοδα τοῦ ἐν λόγῳ εὐγενοῦς. Ἀργότερα, μεταφέρθηκαν στὴν Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἡ ὁποία καταστράφηκε στὴν διάρκεια τοῦ Β΄ Π. Πολέμου. Ἐκτοτε, τὰ Ἱερὰ Λείψανα παρέμεναν ἐκεῖ λησμονημένα σὲ μία σκευοθήκη, μέσα σὲ ἓνα κουτί, καλυμμένα μὲ βαμβάκι. Ἡ Μονὴ αὐτὴ μετατράπηκε σὲ Σχολεῖο καὶ ὁ Διευθυντής, γνωστὸς τοῦ τότε π. Σιλουανοῦ, ὁ ὁποῖος προσφάτως εἶχε ἀσπασθῆ τὴν Ὁρθόδοξο Πίστι, ἀπεφάσισε νὰ τοῦ χαρίσῃ Αὐτά, γὰ νὰ ἀποδίδεται ἡ πρέπουσα τιμὴ εἰς Αὐτά, πρὸς μεγάλη δυσαρέσκεια τοῦ τοπικοῦ παπικοῦ Ἐπισκόπου.

Τὰ Ἱερὰ Λείψανα ἄρχισαν νὰ ἀναδύουν μία λεπτή εὐωδία τριαντάφυλλου καὶ νὰ ἐπιτελοῦν πολλὰ θαύματα. Ὅπως μᾶς διηγήθηκε ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σιλουανός, μὲ τὴν μεγάλη χάρι τους ἐλευθέρωσαν τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ ἀπὸ βαρεῖα ἐπήρεια μαγείας. Πρὶν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο, τὸ κτῆμα εἶχε περάσει στὴν ἰδιοκτησία εἴκοσι (20) ! διαφόρων προσώπων, τὰ ὁποῖα διαδοχικῶς ἐγκατέλειπαν τρομοκρατημένα αὐτὸ ἐξ αἰτίας δαιμονικῶν φαντασιῶν καὶ σημειῶν. Ἀπὸ τότε ὅμως πού ὁ π. Σιλουανός ἐπετέλεσε Ἱερὰ Λιτανεῖα γύρω ἀπὸ τὸ Μοναστήρι μὲ τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου καὶ ἐρράντισε μὲ Ἁγιασμό, ὅλα τὰ παράξενα δαιμονικὰ σημεῖα ἐξαφανίσθησαν τελείως καὶ ὀριστικῶς.

* * *

Ἡ Χορωδία, τὴν ὁποία ἀποτελοῦσαν Ἄδελφοὶ τῆς Μονῆς, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, ἔψελνε κατανυκτικὰ στὰ Ἱταλικά μὲ ρωσικὴ μελωδία σὲ τριφωνία. Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρειῶν ἀνέγνωσε τὸν Ἑξάψαλμο στὰ Ἑλληνικά. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ὁρθρου, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κ. Σιλουανός ἐτέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἁγιασμοῦ καὶ ἐθύθισε στὸ ὕδωρ τὸν Τίμιο Σταυρὸ καὶ τὴν Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου. Κατὰ τὴν ἀνάγνωσι τῶν ἱερῶν Κανόνων (Ἀναστασίμων, Ἁγίων Πάντων καὶ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου), τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν προσεκύνησε τὰ Ἱερὰ Λείψανα καὶ τὸν Τίμιο Σταυρὸ, ὁ δὲ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ἔχρισε τοὺς πιστοὺς μὲ ἁγιασμένο ἔλαιον τοῦ Ἁγίου.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης καλωσῶρισε τοὺς Προσκυνητὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐξέφρασε τὴν μεγάλη του ἀγάπη γιὰ τὸν ἀσθενοῦντα Μητροπολίτη μας καὶ τὴν χαρὰ του γιὰ τὸν Θεοφιλ. κ. Κυπριανό, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν τόσο βαρεῖα εὐθύνη τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου. Ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανὸς ἐξήγησε, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴμεθα Χριστιανοί, Μοναχοί, Ἐπίσκοποι, χωρὶς νὰ εἴμεθα ὀλίγον τρελλοί, κατὰ τὴν κοσμικὴ λογικὴ, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια τοῦ δίνει τὸ θάρρος νὰ ξεκινήσῃ τὸ Γυναικεῖο Ἡοῦχαστήριον παρὰ τις μεγάλες δυσκολίες, ὅπως π.χ. ὅτι δὲν ἔχουν χρήματα νὰ πληρώσουν τὴν θέρμανσι τὸν χειμῶνα!

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἀγρυπνίας, ὅπως καὶ τὸ πρωῖ στὴν Θεία Λειτουργία, ἔγινε ἔρανος γιὰ τὸ νέο Ἑσυχαστήριον.

Ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἀναφέρθηκε στὰ τέσσερα μέρη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας, πρέπει νὰ ἀποτελεῖται ἡ προσευχὴ καὶ βάζει τῆς τετραμεροῦς αὐτῆς διαιρέσεως, ἐδόμησε τὴν σύντομη ὁμιλία του: Δοξολογικά, Εὐχαριστιακά, Μετανοητικά καὶ Αἰτηματικά.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀγρυπνίας, 21:30', ἡ Λάρνακα μὲ τὰ Ἱερὰ Λείψανα μεταφέρθηκε μὲ ὄχημα στὸν Ἱερὸ ἐνοριακὸ Ναὸ τῆς Πιστοῖας, γιὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

Οἱ Προσκυνητὲς ὠδηγήθησαν στὰ καταλύματά τους καὶ κατόπιν ἐδείπνησαν οἱ μὲν Κληρικοὶ καὶ Μοναχοὶ στὴν φιλόξενη Ἀγιογραφημένη Τράπεζα τῆς Μονῆς, οἱ δὲ λαϊκοὶ στὴ διπλανὴ εὐρύχωρη αἴθουσα. Οἱ πρόθυμοι Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς, βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ εὐλαβεῖς λαϊκοὺς, ἐκοπίασαν μὲ πολλὴ αὐταπάρνησι, ἀγάπη καὶ πνευματικὴ χαρὰ.

Ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, ἔχει πρὸς τὸ παρὸν δύο ὑποτακτικούς, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν μὲ εὐχέρεια τὰ Ἱταλικά. Τὸν δόκιμο Εὐγένιος, Ρωσικῆς καταγωγῆς, καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Παῦλο, ἀπὸ τὸ Τόγκο τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ὁποῖος σπουδάζει στὴν «Ἐλευθέρα Ὁρθόδοξο Θεολογικὴ Σχολὴ Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Ὁ Μέγας», φιλοξενουμένη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ δείπνου, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης μᾶς ἐξήγησε μὲ χάρι καὶ σοφία, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὑπάρχουν τρία πράγματα πὺ δὲν μετρᾶει: 1. *Τὶς ἁμαρτίες του, γιὰ νὰ μὴ πέσῃ σὲ ἀπόγνωσι*, 2. *Τὰ χρήματα, γιὰτὶ δυσκολεύεται νὰ διοικήσῃ τὰ οἰκονομικὰ καὶ γι' αὐτὸ τὰ ἔχει ἀναθέσει σὲ ἄλλο πρόσωπο*, 3. *Τὸν χρόνον, ὅταν κάνει μιὰ ὁμιλία: κοιτᾶζει τοὺς πιστοὺς στὰ μάτια καὶ ὅταν βλέπῃ ὅτι χαλαρώνει ἢ προσοχὴ τους, βάζει κατακλειδα!...*

* * *

Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωῖ, οἱ Προσκυνητὲς μετεφέρθησαν στὸν Ἐνοριακὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ Κ' αἰῶνος, στὸ κέντρο τῆς Πιστοῖας. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσι τῶν Ὁρῶν, ἄρχισε ἡ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία προεξῆρχε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος κ. Κυπριανός. Συλλειτουργήσαν ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης μαζὶ μὲ τοὺς Ἱερεῖς Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Βιτάλιο Στυλιάν καὶ π. Δανιὴλ Μαρολέττα, τὸν π. Γεώργιο Γιάν, τοὺς Ἱεροδιακόνους Παῦλο καὶ Θεοχάρη, συμπαραστατούμενοι ἀπὸ πέντε Ὑποδιακόνους. Συμμετεῖχε

μεγάλο πλήθος πιστών από την Πιστοΐα και άλλες περιοχές της Ίταλίας, διαφόρων ἐθνοτήτων (Ρῶσοι, Ρουμᾶνοι, Αἰθίοπες και ἄλλοι).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, κατὰ παράκλησιν τοῦ Σεβασμ. κ. Σιλουανοῦ, ἐξεφώνησε μία Ὁμιλία, στὴν ὁποία ὑπογράμμισε τὴν ἀνάγκη τῆς ἀκριβείας στὴν Ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ὡς ἀπαραιτήτου θεμελίου γιὰ τὴν σωτηρία, τὸν ἀγιασμό και τὴν ἔνωσί μας με τὸν Θεό· ἐπίσης, τὴν ἀνάγκη τῆς πιστότητος στὴν Παράδοσι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Πατέρων και τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἐτόνισε ὅτι Ὁδηγήτριά μας στὴν πορεία αὐτὴ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ Ὑπερευλογημένη Θεοτόκος, ὅπως μᾶς βεβαιώνουν διαχρονικά διάφορες ἀποκαλύψεις Αὐτῆς.

Ἄνεφερε τὸ παράδειγμα κάποιας Κοσμιανῆς, συζύγου ἐνὸς ἐπιφανοῦς ἄρχοντος τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία ἀκολουθοῦσε τὴν αἵρεσι τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ. Αὐτὴ, ἐπιθυμοῦσα νὰ προσκυνήσῃ τὸν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου μας, ἤλθε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ Παναγία μας ἐφανίσθηκε μαζί με ἄλλους Ἁγίους και τὴν ἐμπόδισε νὰ προχωρήσῃ, λέγουσα ὅτι «δὲν εἶσαι μαζί μας». Μόνον ὅταν ἡ Κοσμιανὴ δέχθηκε τὴν Ὁρθόδοξη Ὁμολογία και κοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἀπὸ τὸν Ἀρχιδιάκονο τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἐπέτρεψε ἡ Θεοτόκος ἐλεύθερα νὰ προσκυνήσῃ τὴν Πηγὴ τῆς Ζωῆς, τὸν Ζωοδόχο Τάφο.

Ἐπίσης, ἀναφέρθηκε στὸ παράδειγμα τοῦ Γέροντος Μπόρις ἀπὸ τὸ περίφημο Μοναστήρι τοῦ Βαλαάμ στὴν Λίμνη Λαντόγκα. Τὸ 1925 ἡ Ἀδελφότητα εἶχε χωρισθῆ σὲ δύο μέρη: παλαιοῦ ἡμερολογίου και νέου ἡμερολογίου. Οἱ Ἐκκλησιαστικὲς

Ἄρχῆς ἀπεφάσισαν νὰ διώξουν ἀπὸ τὴν Μονὴ ὅσους δὲν ἐδέχοντο τὸ νέο ἡμερολόγιο καὶ κατὰ συνέπεια δὲν ἐκκλησιάζοντο στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς. Ἡ Παναγία μας ἀπεκάλυψε στὸν Γερ. Μπόρις, ὅτι «ἐὰν θέλῃς νὰ σωθῆς, πρέπει νὰ τηρήσῃς πιστὰ τὴν Παράδοσι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ νὰ μὴν ἀκούς τοὺς “σοφοὺς” ἀνθρώπους τοῦ αἰῶνος τούτου».

Τέλος, ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς προέτρεψε τοὺς πιστοὺς νὰ ἔχουν ὑπομονὴ στὶς θλίψεις, νὰ τοὺς διακρίνῃ ἡ εὐσπλαγχνῆ εὐγένεια καὶ νὰ εὐρίσκωνται συνεχῶς σὲ ἐργήγοροι: «γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν».

Κατόπιν, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος κ. Σιλουανὸς ἀνέγνωσε τὴν πρώτη ἐξορκιστικὴ Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον καὶ ὁ Ἀδελφὸς Σέργιος ἀπὸ τὸν Τόγκο εἰσήλθε στὴν τάξι τῶν Κατηχουμένων, προκειμένου μετὰ καὶ τὴν Βάπτισί του νὰ παραμείνῃ στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ γιὰ νὰ σπουδάσῃ στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ καὶ νὰ ἐτοιμασθῇ γιὰ τὴν Ἱερωσύνη, ὥστε νὰ δημιουργήσῃ στὴν πατρίδα του μίαν Ὁρθόδοξην Κοινότητα. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα δείγμα τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου στὴν σοβαρὰ καὶ βαθεῖα προετοιμασίαν τῶν Κατηχουμένων.

Ἦταν συγκινητικὸ, ὅτι τὸ «Πάτερ ἡμῶν» ἀναγνώσθηκε σὲ ἕξι γλώσσες: Ἰταλικά, Ρουμανικά, Ρωσικά, Οὐκρανικά, Γεωργιανὰ καὶ Ἑλληνικά. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ἐγίνε λαμπρὰ Λιτανεῖα μὲ τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου στὸ κέντρο τῆς πόλεως.

Τέλος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν ἐδώρισε στὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Λούνης μίαν ἀγιογραφημένην σὲ Μοναστήρι μας εἰκόνα τῆς Παναγίας Παραμυθίας (21 Ἰαν.), τὸ πρωτότυπο τῆς ὁποίας

φυλάσσεται στή Ἱερά Μονή Βατοπαιδίου τοῦ Ἀγίου Ὁρους προέτρεψε τοὺς πιστοὺς νὰ ἔχουν πάντοτε σεβασμό, ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη στὸν Ποιμένα καὶ πνευματικὸ τους Πατέρα καὶ νὰ βλέπουν σὲ αὐτὸν τὸν ἀπλανῆ ὁδηγὸ τους πρὸς τὴν σωτηρία· καί, μέσα σὲ ἀναστάσιμη χαρὰ, διένειμε στοὺς συγκινημένους πιστοὺς ἀντίγραφα τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνος «Ἡ Ἐγγυήτρια τῶν Ἀμαρτωλῶν», ἐνώπιον τῆς ὁποίας προσευχόταν ὁ Μοναχὸς Μπόρις, μαζί μὲ εἰκονίτσες τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ ἓνα ρητὸ μεταφρασμένο στὰ Ἰταλικά γιὰ τὴν Εὐσπλαγχνὴ Εὐγένεια.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσι, κατὰ τὶς 14:00΄, οἱ Προσκυνητὲς μεταφέρθηκαν στὸ Μοναστήρι, ὅπου στὶς 15:00΄ παρετέθη σὲ ὄλους φιλόξενη τράπεζα.

* * *

Μετὰ ἀπὸ σύντομη ἀνάπαυσι, ἔγινε Σύναξις στὴν νέα Αἴθουσα-Βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς, ἀφιερωμένη στὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη μας κ. Κυριανό, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν Κληρικοὶ καὶ Πιστοὶ ἐξ Ἰταλίας, Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος. Ἦταν παρὼν καὶ ὁ ἀγαπητὸς μας καὶ παλαιὸς γνωστὸς π. Μᾶρκος Νταβίτι, μαζί μὲ τὸν ὑποτακτικὸ τοῦ Ἱερομόναχο Σέργιο. Ὁ π. Μᾶρκος πάντοτε ἔτρεφε βαθειὰ ἀγάπη καὶ ἐκτίμησι στὸ πρόσωπο τοῦ Γέροντός μας καὶ τοὺς Πατέρας τῆς Μονῆς μας στὴν Φυλὴ.

Συζητήθηκαν τρία θέματα στὴν διάρκεια τῆς Συνάξεως:

1. *Ἡ Ἐξουσία στὴν Ἐκκλησία. Ἡ ἔννοια τῆς Ἐξουσίας ἀνατράπηκε μὲ τὴν Σάρκωσι καὶ τὸν Σταυρικὸ Θάνατο τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁ πρῶτος καλεῖται πλέον νὰ εἶναι ἔσχατος καὶ διάκονος πάντων. Ὁ ποιμὴν δέχεται μὲ στοργή, τρυφερότητα καὶ ἀγάπη, κατ' εἰκόνα τοῦ Οὐράνιου Πατέρα,*

στην δακρυσμένη πατρική ἀγκαλιά του τὸν Ἄσωτο Υἱό. Ἡ πυραμίδα ἀνατρέπεται: ἡ κορυφή γίνεται βάση. Ὁ Ποιμὴν δὲν εἶναι ἐξουσιαστής, ἀλλὰ Διάκονος καὶ πλένει τὰ πόδια τῶν προβάτων. Ὁ Ποιμὴν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπέκτασιν κάθε πιστός, ἔχει λάβει ἐξουσία ὄχι ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνο κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων.

2. Ἡ Θεία Εὐχαριστία. Οἱ δύο Ἐπίσκοποι ἐξηγήσαν στοὺς πιστοὺς διὰ μακρῶν, ὅτι ὁ Χριστιανὸς ἔχει καθῆκον νὰ μεταλαμβάνη σὲ κάθε Λειτουργία πὺρ συμμετέχει, μὲ κατάλληλη βέβαια κατὰ τὸ δυνατόν προετοιμασία, τὴν ὁποία θὰ προσδιορίσῃ ὁ Πνευματικὸς. Πρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε ὄχι τὴν τακτικὴν, οὔτε τὴν συχνῆν, ἀλλά, ἂν ἦταν δυνατό, τὴν Συνεχῆ Θεία Μετάληψι, κατὰ τοὺς Ἁγίους Νικόδημο τὸν Ἁγορεΐτη καὶ Μακάριο Κορίνθου. Οἱ πιστοὶ ὅμως νὰ μὴν ἐξεγεροῦν ἐναντίον ἐκείνων τῶν ποιμένων πὺρ τοὺς ἀπαγορεύουν αὐτό, ἀλλὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ καταλάβουν τὴν ἀνάγκη αὐτή. Ἀναφέρθησαν στὸν ζῆλο τῶν πρώτων Χριστιανῶν γιὰ τὴν Θεία Κοινωνία καὶ παρουσιάσθηκε ἓνα σύγχρονο παράδειγμα, γιὰ νὰ φανῆ ὅτι αὐτὸς ὁ ζῆλος δὲν ἔχει ἐκλείψει σὺς ἡμέρες μας.

3. Τὸ Ἀλάθητο τῶν Ἁγίων. Μερικοὶ Ἅγιοι δὲν παρεδέχοντο τὴν πρακτικὴν αὐτὴν τῆς Συνεχοῦς ἢ ἔστω τακτικῆς Θείας Μετάληψως. Ὅμως αὐτὸ δὲν μειώνει τὴν Ἀγιότητά τους. Οἱ Ἅγιοι ὡς ἄνθρωποι δὲν εἶναι ἀλάθητοι. Ὁ Θεοφιλ. Κυπριανὸς ἀναφέρθηκε στὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης καὶ τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ θεωροῦνται μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, διετύπωσαν ἀπόψεις, τὶς ὁποῖες δὲν υἱοθέτησε ἡ Ἐκκλησία. Ἐπίσης, ἐξέθεσε ὡς ἐνδεικτικὸ παράδειγμα, τὴν διευκρίνισι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου γιὰ τὸ θέμα τοῦ ὄρκου: ἂν καὶ ὁ Χριστὸς μας στὸ Εὐαγγέλιο ἀπαγορεύῃ τὸν ὄρκο ἀπολύτως, ὅμως ὁ Μέγας Ἁπ. Παῦλος ὤμωσε. Σεβόμεθα τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, ἀλλὰ προτιμοῦμε πάντοτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου.

Μετὰ τὴν οἰκοδομητικὴν αὐτὴν Σύναξι, κατὰ τὶς 21:30', παρατέθηκαν κεράσματα στὴν αὐλὴ τῆς Μονῆς καὶ ὄλοι ἀποσύρθησαν γιὰ νὰ ἀναπαυθοῦν, ἐκτὸς τῶν δύο Ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι συνεζήτησαν μέχρι τὶς μεταμεσονύκτιες ὥρες, ἐν πνεύματι βαθείας ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως, διάφορα ἐκκλησιαστικὰ θέματα, ἀφορῶντα τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων.

Στὶς 3:30' τὸ πρῶτ' ἀνεχώρησαν οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος Προσκυνητὲς γιὰ τὸ Μιλᾶνο, ἀπὸ ὅπου θὰ ἐταξίδευαν ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Σουηδία.

* * *

Αὐτὴ ἡ ἀλησμόνητος ἐπίσκεψις ἦταν πράγματι μία μεγάλη δωρεὰ τοῦ Κυρίου μας! Ἐνίσχυσε τὴν ἐνότητα μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν, μᾶς ἐβοήθησε νὰ γνωρίσουμε καλύτερα τοὺς Ἀδελφούς μας στὴν Ἰταλία καὶ νὰ ἐκτιμήσουμε τὸν αἱματηρὸ ἀγῶνα τους γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Πίστι. Οἱ συνθήκες εἶναι ἐκεῖ ἐξαιρετικὰ δύσκολες, ἐφ' ὅσον πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσουν ὄχι τόσο τοὺς Παπικούς, ἀλλὰ τὸ κοσμικὸ πνεῦμα, ὅσο καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν διαφόρων ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν (Κων/πόλεως ἰδίως, Μόσχας, Σερβίας, Ρουμανίας). Θαυμάσαμε τὴν φιλόφρονη Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἡ Ὅποια φωτίζει καὶ ὁδηγεῖ μὲ ποικίλλους τρόπους τὶς καλοπροαίρετες ψυχές στὴν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ Ἀδελφοί μας στὴν Ἰταλία μαζί μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Ἐπίσκοπό τους ἐξέφρασαν τὴν βαθειὰ εὐγνωμοσύνη τους καὶ τὴν ἀγιοπνευματικὴ αἴσθησι, ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς μας ἄφησε πίσω της πολλὴ εἰρήνη καὶ ἐν Χριστῷ ἀγάπη.

Στὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

ΤΗΝ Δευτέρα, 18/31 Μαΐου, στίς 12:40' ἀπογειωθήκαμε ἀπὸ τὸ διεθνὲς ἀεροδρόμιο τοῦ Μιλάνου Malpensa, μὲ προορισμὸ τὸ ἀεροδρόμιο Arlanda τῆς Στοκχόλμης, στὴν ὁποία ἐφθάσαμε στίς 15:00'.

Ὁ Αἰδέσιμ. π. Ἀνδρέας Ὁκερστρομ, ὁ Διάκονος Στέφανος Γιάρπενμπερν μὲ τὴν Διακόνισσά του Βικτωρία καὶ μερικοὶ πιστοὶ τῆς Ἐνορίας μας στὴν Στοκχόλμη καλωσῶρισαν τὸν Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸ καὶ τοὺς λοιποὺς Προσκυνητὰς ἐξ Ἑλλάδος.

Μετέβησαν ὅλοι στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (17:30') στὸ Βάρμπεργκ, νοτιοδυτικὰ τῆς Πρωτεύουσας, ὅπου ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης ὑποδέχθηκε μὲ χαρὰ τὸν Ἀναπληρωτὴ Πρόεδρο καὶ τὴν Συνοδία του.

Ὀλίγο ἀργότερα, ἐδείπνησαν ὅλοι, Ἕλληνες καὶ Σουηδοί, στὴν οἰκία τῆς κατὰ σάρκα μητέρας τοῦ Ἱεροδιακόνου Θεοχάρους, κατὰ δὲ τὴν διάρκεια τοῦ δείπνου ἐδόθη ἡ εὐκαιρία στὸν Θεοφιλ. κ. Ἰωάννη νὰ μᾶς διηγηθῆ λίαν οἰκοδομητικὰς ἱστορίες ἀπὸ τὴν μακρὰ ἱεραποστολικὴ πεῖρα του

στὸν ἀγρὸ τῆς Σουηδίας. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς προσέφερε στὸν Θεοφιλ. κ. Ἰωάννη, καθὼς ἐπίσης στὸν π. Ἀνδρέα καὶ τὸν Διάκονο Στέφανο, εὐλογίες ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Τόπους, τοὺς ὁποίους εἶχε ἐπισκεφθῆ σὲ πρόσφατο Προσκύνημά του.

Στὸ τέλος, ἀποσύρθηκαν καὶ φιλοξενήθηκαν οἱ μὲν Κληρικοὶ στὸ Ἐπισκοπεῖο τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, οἱ δὲ λαϊκοὶ σὲ διάφορες οἰκογένειες πιστῶν τῆς Ἐνορίας.

* * *

Τὴν Τρίτη, 19η Μαΐου ἐκ.ἡμ., ἀναχωρήσαμε γιὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας στὴν Βίλμπεργκα τοῦ Γκρίλμπυ, ὅπου ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Συνελειτούργησαν ὁ Θεοφιλ. κ.

Κυπριανὸς μὲ τοὺς π. Ἀνδρέα, π. Γεώργιο, τοὺς Διακόνους Θεοχάρη καὶ Στέφανο καὶ τὸν Ὑποδιάκονο Ἀντώνιο. Ἐψαλε ἡ Ἀδελφὴ Ἰουστίνα Ἀγιοπαρασκευήτισσα μὲ τὴν βοήθεια τῆς Γεροντίσσης Ταξιαρχίας.

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ ἦταν ἤδη ἡ Ὄσιωτάτη Γερόντισσα Ταξιαρχία, Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν

Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, μαζί μὲ τὴν ἐκ Σουηδίας ὑποτακτικὴ τῆς Ἀδελφῆ Μαγδαληνῆ Ἀγιοαγγελίτισσα, οἱ ὁποῖες εἶχαν φθάσει στὴν Σουηδία ἀπὸ τὸ Σάββατο 16/29 Μαΐου καὶ εἶχαν μεταβῆ στὴν Γερόντισσα Φιλοθέη τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα, ἀφοῦ ἐκκλησιάστηκαν τὸ πρωῖ στὸν Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Βάρμπεργκ. Ἡ Γερόντισσα Ταξιαρχία ἐπισκεπτόταν γιὰ πρώτη φορὰ τὴν Σουηδία καὶ τὴν πνευματικὴ κόρη της, τὴν Γερόντισσα Φιλοθέη, ἡ ὁποία λόγῳ ἀσθενείας καὶ ἡλικίας δὲν δύναται πλέον νὰ ταξιδεύσῃ στὴν Ἑλλάδα, ὅπως συνήθιζε παλαιότερα κάθε χρόνο.

Τὸ Ἱερὸ αὐτὸ Ἦουχαστήριο εὐρίσκεται σὲ ἥσυχο περιβάλλον μέσα σὲ ἀγρούς καὶ δάση. Ἐκεῖ μονάζει ἐδῶ καὶ 22 χρόνια ἡ Σουηδὴ Γερόντισσα Φιλοθέη, πρώην ὀδοντίατρος καὶ Λουθηρανὴ διακόνισσα. Ἐλαβε τὸ Ὁρθόδοξο Βάπτισμα τὸ 1986 ἀπὸ τὸν Θεοφιλ. κ. Ἰωάννη, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε ὡς μαθήτριά του στὰ Μαθήματα Ἀγιογραφίας, καὶ ἔγινε Μοναχὴ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς τὸ 1987.

Ἡ ἐπίσκεψίς μας ἔγινε στὴν πλέον ὁμορφὴ ἐποχὴ στὴν Σουηδία, ὅταν ὅλα εἶναι πράσινα καὶ ἀνθισμένα. Ἦταν μιὰ ὡραία ἡλιόλουστη ἡμέρα, πουλιὰ κελαῖδοῦσαν. Ἡ φύσις ἦταν ἀναστάσιμη...

Στήν Ὀμιλία του, ὁ Θεοφιλέστατος μᾶς ὑπενθύμισε, ὅτι μόλις εἶχε ἀρχίσει ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, μία εὐκαιρία νὰ βάλουμε ἀρχὴ μετανοίας. Ἡ Μετάνοια ὅμως εἶναι συνυφασμένη μὲ τὶς δοκιμασίες, τὶς ἀκούσιες καὶ ἐκούσιες θλίψεις τῆς ἀσκήσεως. Μᾶς ἀμίλησε γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῶν θλίψεων καὶ τῶν δοκιμασιῶν στὴν ζωὴ μας: δὲν εἶναι ἐκπληξις γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς οἱ θλίψεις καὶ δοκιμασίες· ἐκπληξις εἶναι νὰ μὴ τὶς συναντήσουν. Χρειάζεται ὅμως ὑπομονὴ καὶ μεγαλοψυχία. Οἱ Ἅγιοι ἐπιζητοῦσαν τὶς δοκιμασίες, ὡς ἔνδειξι ὅτι ὁ Θεὸς δὲν τοὺς εἶχε λησμονήσει. Ἀναφέρθηκε σὲ ἕναν Ἀδελφό, ὁ ὁποῖος διήρχετο μία μεγάλη θλίψι καὶ εἶδε σὲ ὄραμα λευκοφορεμένους ἀνθρώπους ποὺ ἦσαν πέριξ τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ στὴν ζωὴ τους εἶχαν περάσει «τὸν νοητὸ ποταμὸ τῶν θλίψεων» μὲ ὑπομονὴ καὶ εὐχαριστία καὶ γι' αὐτὸ εἶχαν ἐνδυθῆ τὸν Χριστὸ μας. Τώρα ἔψελναν γύρω ἀπὸ τὸν Θρόνο Του τὸ γνωστὸ λειτουργικὸ ὕμνο: «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα»...

Ὁ Θεοφιλέστατος μετέφερε τὶς εὐχὲς τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ στὴν Γερόντισσα Φιλοθέη, στὴν ὁποία προσέφερε μερικὰ δῶρα (Εἰκόνες κ.ἄ.). Ἐπίσης, ὑπενθύμισε μὲ ιδιαίτερη ἔμφασι, ὅτι αὐτὸ τὸ Μοναστηράκι τῆς Ἁγίας Φιλοθέης εἶναι καρπὸς τῆς Ἀγάπης τοῦ Μητροπολίτου μας, ἀλλὰ καὶ τῆς Τόλμης του.

Ἀκολούθησε λιτὸ γεῦμα στὴν ὑπαιθρο. Μετὰ τὸ γεῦμα, ἡ Γερόντισσα Φιλοθέη ἔδωσε μία μακρὰ συνέντευξι, ἡ ὁποία ἠχογραφήθηκε, γιὰ

τὴν πορεία της πρὸς τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸν Μοναχισμό.

• **Στις 16:00**, ἀναχωρήσαμε μαζὶ μὲ μερικοὺς Σουηδοὺς Ἀδελφούς μας γιὰ τὸ Χεριαρέ, κοντὰ στὴν λίμνη Μέλαρεν. Ἡ λίμνη αὐτὴ εἶναι ἡ τρίτη μεγαλύτερη λίμνη τῆς Σουηδίας καὶ φθάνει μέχρι τὸ κέντρο τῆς Στοκχόλμης, ὅπου συναντάει

τὴν Ἀνατολικὴ Θάλασσα (Βαλτική). Τὸ νερό της εἶναι τόσο καθαρὸ, ὥστε νὰ εἶναι τὸ πόσιμο νερὸ τῆς Στοκχόλμης. Ἐκεῖ στὸ δάσος, δίπλα στὴν λίμνη, οἱ Ἕλληνες ἐπισκέπτες ἐθαύμασαν τὴν καθαριότητα τῆς Σουηδικῆς φύσεως καὶ τὴν καλὴ ὀργάνωσι γιὰ τὴν διατήρησι αὐτῆς.

Στὶς 19:30', εὐρισκόμεθα καὶ πάλι στὸ Ἐπισκοπεῖο τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Βάρμπεργκ, ὅπου μᾶς ἀνέμεναν ὁ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννης καὶ ἄλλοι Ἐνοριῖτες, μὲ τοὺς ὁποίους ἐδειπνήσαμε μέσα σὲ μία πολὺ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα ἀγάπης, προσευχῆς καὶ οἰκοδομητικῶν διηγήσεων.

Ἐκείνη τὴν νύκτα, ἔφθασαν ἀκόμη δύο Ἕλληνες Προσκυνητὲς στὴν Στοκχόλμη, γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν Πανήγυρι τῆς Πέμπτης.

* * *

Τὴν Τετάρτη, 20ῆ Μαΐου ἐκ.ἡμ., ταξιδεύσαμε γιὰ τὴν Οὐψάλα, τὴν «πόλι τῶν φοιτητῶν», τῶν «ποδηλάτων», τὴν πολιτισμικὴ, ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ πρωτεύουσα τῆς Σουηδίας.

Στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὸ λεγόμενον Παλαιὸ Κοιμητήριον στὸ κέντρο τῆς Οὐψάλας, ὅπου εἶναι Ἐφημέριος ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέας Ὁκεροστρομ, ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Κυπριανὸς μαζί μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους π. Ἀνδρέα καὶ π. Γεώργιο, τοὺς Διακόνους Θεοχάρη καὶ Στέφανο καὶ τὸν Ὑποδιάκονο Γ. Ἀντώνιο.

Στὴν Ὁμιλία του, ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ὑπογράμμισε τὴν ἱστορικὴ σημασία τῆς Λειτουργίας αὐτῆς, ἐπειδὴ τελέσθηκε στὴν Οὐψάλα, τὸ κέντρο αὐτοῦ τοῦ Λουθηρανισμοῦ στὴν Σουηδία. Εἶπε ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία μας ἀποτελοῦσε μία ἰσχυρὰ μαρτυρία γιὰ τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλήθεια μέσα στὸ κέντρο τῶν αἱρέσεων. Μᾶς ἐξήγησε πῶς ἄρχισε ἡ πτῶσις τοῦ

Λουθήρου, ὁ ὁποῖος ἄσκησε ὀρθολογιστικὴ κριτικὴ στὴν Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας καὶ πῶς ἡ μία καινοτομία ἔφερε τὴν ἄλλη. Εἰδικὴ σημασία ἔχει, ὅτι ὁ Ναός μας στὴν Οὐψάλα εἶναι ἀφιερωμένος στὴν Κοίμησι τῆς Θεοτόκου, ἐφ' ὅσον οἱ αἱρετικοὶ ἀρνοῦνται τὴν ὑψηλὴ καὶ σωτηριολογικὴ θέσι τῆς Παναγίας μας μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἐνῶ ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι τιμοῦμε Αὐτὴν ὡς τὴν Πρώτη μετὰ τὴν Ἁγία Τριάδα. Στὸ Πρόσωπο τῆς Θεοτόκου τιμᾶται ἡ γυναικία στὸν ὑψιστο βαθμὸ, εἶναι τὸ Πρότυπο τῶν γυναικῶν...

Ὁ Θεοφιλέστατος προσέφερε στὸν π. Ἀνδρέα μία Εἰκόνα καὶ ἄλλα δῶρα, μετέφερε τὶς εὐχὲς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, καὶ ὑπενθύμισε, ὅπως καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης, ὅτι ἡ Ἑνορία τῆς Οὐψάλας εἶναι καὶ αὐτὴ καρπὸς τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Τόλμης του. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ λειτουργήσῃ στὴν Ἑνορία αὐτή, δὲν ἀξιώθηκε ὅμως νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄραμά του· ἐν τούτοις ἦταν παρὼν ἐν πνεύματι στὴν Λειτουργία αὐτή.

Κατόπιν, στὸ διαμέρισμα τοῦ π. Ἀνδρέου, στὸ κέντρο τῆς Οὐψάλας, ἡ Πρεσβυτέρα Μπιργίτα φιλοξένησε τοὺς Ἑλληνες Προσκυνητὲς μὲ πολλὴ χαρὰ. Τὸ γεῦμα ἦταν λιτὸ καὶ γεμᾶτο θερμὴ ἀγάπη. Ὁ Θεοφιλέστατος προέτρεψε τὸν π. Ἀνδρέα νὰ ἐξεύρη ἓνα κτήριο γιὰ τὴν ἐγκατάστασι τῆς Ἑνορίας μας στὴν Οὐψάλα, ὥστε νὰ μὴν ἐξαρτώμεθα ἀπὸ τοὺς Λουθηρανούς. Ὁ πολυσέβαστος Μητροπολίτης μας πάντοτε ἠθέλε νὰ εἴμεθα ἀδέσμευτοι στὸ ἐκκλησιαστικὸ μας ἔργο. Στὴν ἀγορὰ τοῦ κτηρίου θὰ συμβάλουν καὶ οἱ πιστοὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Θεοφιλέστατος ἔδωσε ἓνα συμβολικὸ ποσὸ στὸν π. Ἀνδρέα ὡς ἀπαρχὴ τῆς προσπάθειάς αὐτῆς. Ὁ π. Ἀνδρέας μᾶς ὠμίλησε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ γιὰ τὴν Ἁγία Ἄννα τοῦ Νόβορονι, τὴν πρώτη Σουηδὴ Ὁρθόδοξη Χριστιανή. Ὁ Θεοφιλέστατος ὑπογράμμισε τὴν μεγάλη ἀποστολὴ τῶν Ἑνοριῶν μας στὴν Σουηδία νὰ ὀδηγήσουν καὶ ἄλλες ψυχὲς στὴν Ὁρθοδοξία. Τέλος, εὐχαρίστησε τὸν π. Ἀνδρέα καὶ τὴν Πρεσβυτέρα του καὶ τοὺς εὐχήθηκε.

• **Ἐν συνεχείᾳ**, ἐπιστρέψαμε στὴν Στοκχόλμη, στὸ Ἐπισκοπεῖο μας, γιὰ τὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Χοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς καὶ συμμετεῖχαν ὁ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννης, οἱ Πρεσβύτεροι π. Ἀνδρέας καὶ π. Γεώργιος, οἱ Διάκονοι Θεοχάρης καὶ Στέφανος.

Στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννης ἐξέφρασε τὴν μεγάλη χαρὰ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴν ἐπίσκεψι τῶν Προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν γιὰ νὰ τιμήσουν τοὺς Προστάτες τῆς Ἑνορίας,

τοὺς Ἁγίους καὶ Θεοστέπτους Βασιλεῖς καὶ Ἰσαποστόλους Κωνσταντῖνο καὶ Ἑλένη. Εὐχήθηκε σὲ αὐτοὺς οἱ Ἅγιοι νὰ τοὺς δίδουν δύναμι καὶ ἐνίσχυσιν στὸν πνευματικὸν τοὺς ἀγῶνα. Ἦταν ἐμφανὲς ὅτι ἐκείνη τῇ στιγμῇ ὁ Θεοφιλέστατος εἶχε κάποια μυστικὴ ἐμπειρία Χάριτος.

Δειπνήσαμε ὅλοι μαζὶ στὸ Ἐπισκοπεῖο. Ὁ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννης μᾶς διηγήθηκε πῶς ἔγινε Ὁρθόδοξος, πῶς ἦλθε στὴν Σουηδία καὶ πῶς ἐγνώρισε τὴν σύζυγό του, Πρεσβυτέρα Μόνικα, ἡ ὁποία ἀξιώθηκε νὰ καρῆ Μεγαλόσχημη Μοναχὴ ὀλίγο πρὸ τῆς κοιμήσεώς της, μετὰ τὸ ὄνομα Παρθενία Μοναχῆ. Ἐλέχθησαν καὶ ἄλλα πολὺ οἰκοδομητικά.

* * *

Τὴν Πέμπτη, 21η Μαΐου ἐκ.ῆμ., τελέσθηκε πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ στὸ Βάρμπεργκ τῆς Στοκχόλμης.

Ἐλαβαν μέρος οἱ δύο Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς κ. Κυπριανὸς καὶ κ.

Ἰωάννης, οἱ δύο Ἱερεῖς π. Ἀνδρέας καὶ π. Γεώργιος, οἱ δύο Διάκονοι Θεοχάρης καὶ Στέφανος, πολλοὶ Ὑποδιάκονοι καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν. Ἡ Χορωδία διευθυνόταν ἀπὸ τὸν Ἀναγνώστη Πέτρο Μαγνέλι καὶ ἔψαλλαν στὰ Σουηδικά, Ἑλληνικά καὶ Σλαβονικά.

Στὴν Ὁμιλία του, ἀναφέρθηκε

ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς στὸ Βίβλιον τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τὴν σημασίαν του γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἐφ' ὅσον μεταξὺ ἄλλων ἐλευθέρωσε τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τοὺς διωγμοὺς καὶ συνεκάλεσε τὴν Ἀ' Ἁγία Οἰκουμενικὴ Σύνοδο τῆς Νικαίας, ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀληθινὴ Πίστις. Ἡ δὲ προσφορὰ τῆς Ἁγίας Ἑλένης εἶναι ἐπίσης πολὺ μεγάλη. Βοήθησε τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο καὶ τὸν ἐμύησε στὴν εὐσέβεια, ἔκτισε δὲ τοὺς Ἁγίους Τόπους 365 Ἐκκλησίας, μία γιὰ κάθε ἡμέρα τοῦ χρόνου. Στὸν Βίβλιον τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπάρχουν γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρώπινη λογικὴ δὲν θὰ περιμένε νὰ συναντήσῃ στὴν ζωὴ ἐνὸς Ἁγίου, ἐφ' ὅσον ἐνήργησε ὡς Αὐτοκράτωρ σύμφωνα μετὰ τοὺς νόμους τῆς ἐποχῆς του. Τὰ κριτήρια ὁμῶς τοῦ Θεοῦ εἶναι διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ κριτήρια τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἅγιος Αὐτοκράτωρ εἶχε ἓνα ὑποδειγματικὸν Χριστιανικὸν τέλος, ἔλαβε ἐκ πεποιθήσεως καὶ μετὰ βαθεῖαν κατάνυξιν τὸ Ἅγιο Βάπτισμα

και έδοξάσθη από τον Θεό τόσο, ώστε από την Λάρνακά του να αναβλύζει Ἅγιο Μύρο.

Τέλος, ο Ἀναπληρωτής Πρόεδρος εὐχήθηκε στον Θεοφιλ. κ. Ἰωάννη και τοῦ προσέφερε ως δῶρο μία ιερὰ Εἰκόνα ἀγιογραφημένη σέ ἕνα ἀπό τὰ Μοναστήρια μας τῆς Ἑλλάδος, στήν ὁποία εἰκονίζεται ὁ Καλός Ποιμῆν, φέρων στό στήθος Του τὸ Ἀπολωλὸς Πρόβατο.

Ἐπακολούθησε Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων γύρω ἀπό τὸ Ναὸ και στό τέλος ἔδωσε ὁ Θεοφιλ. Κυπριανὸς τίς ἐξῆς εὐλογίες σέ ὅλους: εἰκονίτσες τῆς Παναγίας «Ἡ Ἐγγυῆτρια τῶν Ἀμαρτωλῶν», τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου και Ἑλένης, σύντομο ρητὸ γιὰ τὴν Εὐσπλαγχνῆ Εὐγένεια και τὴν «Προσευχὴ ἐπάνω στή λίμνη» τοῦ Ἀγίου Νικολάου Βελμύροβιτς, μεταφρασμένα στὰ Σουηδικά.

Γύρω στὶς 13:00', ἀκολούθησε ἐόρτια τράπεζα στήν ἐνοριακὴ αἴθουσα, στήν ὁποία παρεκάθισαν ὅλοι οἱ εὐλαβεῖς πανηγυριστές. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναφερθῆ στήν ιερότητα τοῦ γείματος, στήν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὀφείλει, σύμφωνα μὲ τὸ Ὁρθόδοξο ἦθος, ὁ ἐν γνώσει Χριστιανὸς νὰ κάνῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μία ἐσωτερικὴ ἐργασία εὐχαριστίας, αὐτομεμψίας και δεήσεως ὑπὲρ τῶν πεινῶντων κ.ἄ., ἀποφεύγοντας ἔτσι τίς μάταιες συζητήσεις και ἄλλες ἐνασχολήσεις κοσμικοῦ χαρακτῆρος (τηλεόρασις κλπ.). Ἐπίσης, ἐξέφρασε τὴν χαρὰ του γιὰ τὴν

βελτίωσι τῆς ὑγείας τοῦ 80ετοῦς ἤδη Θεοφιλ. κ. Ἰωάννου καὶ τὴν ἐν γένει πρόοδο τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Σουηδία. Ὁμίλησε γιὰ τὴν σημασία τῆς «Ἀντιπελάργωσης», δηλαδή τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πνευματικῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς πνευματικούς γονεῖς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἐκφράζεται λόγῳ καὶ ἔργῳ, ὅταν οἱ δεῦτεροι ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν βοήθεια τῶν πρώτων. Εὐχαρίστησε τὸν Θεοφιλ. Ἰωάννη, τὸν π. Ἀνδρέα καὶ ὅλους τοὺς Ἐνοριῖτες γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν φιλοξενία τους. Ἔλαβε τὸν λόγο καὶ ὁ κ. Ἀνδρέας Γιατρῶκος ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν Ἀδελφῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἐξέφρασε τὴν συγκίνησί τους γιὰ τὴν θυσιαστικὴ ἀγάπη, θερμότητα καὶ φιλοξενία τῶν πιστῶν τῆς Σουηδίας. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς προέτρεψε τοὺς Ἕλληνας Ἀδελφοὺς νὰ προσφέρουν τὴν βοήθειά τους στὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Σουηδίας, διὰ μέσου τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλᾶρετος», ἀλλὰ καὶ μὲ ἄλλους τρόπους.

• **Ἀναχωρήσαμε** γύρω στὶς 14:15´ πρὸς τὸ ἱστορικὸ κέντρο τῆς Στοκχόλμης, γιὰ μίαν σύντομη ξενάγησι. Κατεβήκαμε στὴν Παλαιὰ Πόλι,

έπισκεφθήκαμε διάφορα αξιοθέατα, όπως π.χ. τὰ περίφημα Ἀνάκτορα καὶ μὲ ἓνα πλοιαράκι εἶδαμε τὶς ἀποβάθρες τῆς Στοκχόλμης ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς θάλασσης. Θαυμάσαμε τὴν καθαριότητα καὶ τὴν τάξι, ἀπολάυσουμε τὸν καθαρὸ ἀέρα, τὰ διαυγῆ ὕδατα καὶ τὸ πράσινο.

Ἐπιστρέψαμε στὸ Ἐπισκοπεῖο στὶς 19:45' γιὰ δεῖπνο. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ἀναφέρθηκε στὴν σημασία τῆς προσφορᾶς καὶ τῶν λαϊκῶν στὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ μᾶς ἔδωσε θαυμαστὰ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος συνάντησε στὸ ἔργο του, ὡς Ποιμένος καὶ Πνευματικοῦ. Στὸ τέλος, ἀσπασθήκαμε ἀλλήλους, χαιρετηθήκαμε, ζητήσαμε συγχώρησι γιὰ τὰ τυχὸν λάθη μας στὴν διάρκεια τῆς ἐπισκέψεώς μας καὶ ἀποσυρθήκαμε στὰ καταλύματά μας μὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι πνευματική.

• **Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανός**, μετὰ τὸ ἀποχαιρετιστήριό αὐτὸ δεῖπνο, εἶχε μίαν μακρὰ σύσκεψιν μὲ τοὺς Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέα καὶ π. Γεώργιο, τὸν Διάκονο Θεοχάρη καὶ τὴν Ἀδελφὴ Μαγδαληνή, στὴν ὁποίαν ἐγίνε λόγος γιὰ τὸ Παρελθόν, τὸ Παρὸν καὶ τὸ Μέλλον τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Σουηδία. Συνεζητήθησαν πρακτικὰ θέματα καὶ προγραμματίσθησαν τὰ ἐπόμενα βήματα μέχρι τοῦ Μαΐου 2011. Ὅλα τὰ ἀποφασισθέντα θὰ ἐτίθεντο ἀπὸ τὸν π. Ἀνδρέα ὑπ' ὄψιν τοῦ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος δὲν συμμετεῖχε λόγῳ κοπώσεως.

* * *

Παρασκευή, 22.5/4.6.2010, ἀναχώρησις ἀπὸ τὸ διεθνὲς ἀεροδρόμιο Arlanda τῆς Στοκχόλμης, μὲ προορισμὸ τὸ Μιλᾶνο στὶς 16:00'. Διανυκτέρευσις καὶ ἀναχώρησις τὸ Σάββατο γιὰ τὴν Ἀθήνα στὶς 12:35'. Στὸ ἀεροδρόμιο «Ἐλευθέριος Βενιζέλος», στὶς 16:00', ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς καὶ ἡ Συνοδία του, δοξάζοντες τὸν Θεὸ καὶ εὐχαριστοῦντες τὴν Ὑπερευλογημένον Θεοτόκον, συναντῶνται μὲ τοὺς Ἀδελφοὺς καὶ τὶς Ἀδελφές, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει νὰ τοὺς ὑποδεχθοῦν στὴν Πατρίδα μὲ ἀγάπην ἐν Χριστῷ καὶ εὐωδιαστὰ ἄνθη.

* * *

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή μας, πληροφορηθήκαμε τὴν χαρὰ καὶ τὴν ἐνίσχυσι, τὴν ὁποία ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ καὶ τῆς ὁμάδος τῶν Προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος ἐνεφύσησε στοὺς Ποιμένας καὶ τοὺς πιστοὺς μας τῆς Ἰταλίας, ἰδιαίτερος ὅμως τῆς Σουηδίας. Τοὺς συνεκίνησε ἰδαι-

τέρως ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον, τὰ ὅποια δείχνει γι' αὐτοὺς ὁ Θεοφιλέστατος καὶ μάλιστα ὁ ἐμφανὴς πόθος του νὰ προχωρήσῃ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Σουηδία. Αἰσθανθήκαμε ὅλοι, Ἕλληνες καὶ Σουηδοί, ὅτι ὁ σύνδεμος τῆς Ἀγάπης καὶ ἡ ἐνότης τῆς Πίστεως μεταξύ μας ἔγιναν βαθύτερα καὶ ἰσχυρότερα, ὥστε νὰ ἀποτελοῦμε πραγματικὰ Μία Μεγάλῃ ἐν Χριστῷ Οἰκογένεια, ὑπὸ τὴν Σκέπη τῆς Παναγίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν!

† Ἀ.Β.Α καὶ Ἀ.Μ.Α.